

Mudobraní

Sněžilo, když jsem dorazil do tábora. Tma zhoustla a ostrý vítr mi vál přímo do tváře. Asi na mě nebyl pěkný pohled. Stáhl jsem si tedy kukli více do tváře a vstoupil za hradební zdi.

Vyhovovalo mi, že jsem trefil zrovna podvečer. Noc skryla vše, co mělo být skryto. Ve dne bych budil příliš pozornosti. Pán mi řekl, že dnes musím úkol provést, a byl jsem odhodlaný jej nezklamat. Nikdo nemohl zklamat pána.

Pozvolným krokem jsem zabočil mezi chatrče. Někde tam musel být ten lamač srdcí, ten trn v oku všem bodrým ochlastům, pantáta Mud. Skutečně jsem ho našel celkem záhy. Ležel ve stínu pumpy a vyspával snad jednu ze svým četných opic. To bude probuzení, pomyslel jsem si.

Stále se ještě mihlo sem tam několik opozdílů, tak jsem se zastrčil mezi chatrče a vyčkával. Mud spal velmi tvrdě, což bylo znát podle sliny, která mu stékala z úst. Zanedlouho už kolem rázovali jen strážní, tak jsem se dal do akce.

Počkal jsem, až přešli, pak jsem vyskočil rychle kupředu a zbrzdil velký šutr o Mudovu hlavu. Docela zajímavý fyzikální pokus, za který by se nemuseli stydět ani učenci z daleké Bakareshe. Mud ale sebou ani nepohnul. Buď měl železné čelo nebo ten den chlastal až příliš. Chytil jsem ho tedy, hodil si ho na záda a spěchal pryč.

Ven z tábora jsem nemohl, to by mě u stráží neprošlo, tak jsem si vybral jeden ze starých domů okolo. Noc dnes bude asi docela dlouhá.

Vrazil jsem dovnitř chatrnými dveřmi. Na posteli ležela nějaká stará žena v objetí ještě staršího vojáka. Podle jejich momentálně žádného ošacení se dalo usuzovat, co zrovna spolu dělají. Ani si nevšimli, že stojím ve dveřích. Toť ta lidská slušnost. Žádné vítání, zákusky, ani milá slova.

Hodil jsem Mudo na zem, až to zadunělo. Baba se otočila a chtěla řvát, tak jsem rychle vytáhl nůž a chtěl ji podříznout jako prase, ale ten starý voják se na mě vrhnul jak hladový vlk. Jedno objetí nožem a jeho energičnost vylétla komínem.

Zkopl jsem jeho skuhrající tělo a vydal se k babě. Už už jsem měl nůž u jejího krku, když tu najednou vyskočila, vrazila do mě, pak do stěny, aby se nakonec vylámala ze dveří. Dál se ale už nedostala. V té rychlosti totiž minula dvevní díru a zůstala viset na pantech. Jako ozdoba byla nic moc, tak jsem ji sundal a svalil k vojákovi.

Vzadu ve staré truhle jsem našel tři háky. Zabil jsem je do stropu a všechny tři na ně pěkně zavěsil jako na zabijačce. Do hub jsem jim narval nějaké staré smradlavé hadry, aby byli zticha. Z toho se milý Mude už jen tak nedostaneš.

Nebylo to poprvé, co jsem po něm šel. Už několikrát mi unikl. Jednou jsem uklouzl na starém kocourovi, jednou mi vyklovl mrcha kohout oko, jednou jsem zase pro změnu já zůstal viset na

pantech. Vždy Mud zázrakem unikl. Tentokrát jsem ho ale konečně dostal.

Pán mi rozkázal, abych poslední minuty Mudovi a jeho přátelům co nejvíce zpříjemnil, tak jsem ho zbavil oblečení a začal mu zezadu odkrajovat kousky kůže. Mud byl stále mimo, tak mě to nebavilo, ale baba to viděla, čuměla a chtěla řvát, roubík ji to však nedovolil.

Půlku kůže už měl Mud dole a stále se nehnul. Už jsem si říkal, že to třeba zabalil a zlepšil se na vyšší úroveň, když tu konečně otevřel ta svá velká kukadla. Jak mě spatřil, tak to bral celkem v klidu, ale pak se jeho oči stočily k babě a vojákově, a to už tak lehko nepobral. Naštěstí roubíky řešily vše.

Když teď byl Mud při vědomí, práce se mi mnohem více líbila, tak jsem ho začal krájet už pořádně. Vykrajoval jsem mu z nohou i rukou nejdříve kolečka, hvězdičky, pak různé další tvary. Připadal jsem si jak o vánocích. Jen dárky mi chyběly, ale i tak jsme si to všichni náramně užívali.

Mud to nebral zrovna lehce. Radostí sebou celou dobu cukal, až jsem mu musel připomenout, že jak sebou bude moc cukat, vezmu to více zešíroka a budu dělat větší vykrajovátka. Po nějaké době mě to i tak přestalo bavit. Zdálo se, že Mud chce něco říct, tak jsem mu vyndal ten smradlavý hadr z huby, a on začal škemrat, že má doma starou truhlu plnou zlata, že všechno bude moje, jen ho mám pustit.

To mě celkem dostalo. Zlato je zlato. Tak jsem se ho zeptal, kde má ten svůj barák, a on že to je jen kousek dál podél hradební zdi. Popsal mi cestu docela dobře, tak jsem mu narval hadr zase mezi zuby a šel to obhlédnout.

Chatrčí stálo kolem několik, tak jsem si nebyl jist, která je Mudova, ale jeho jsem s sebou už tahat nemohl, když byl tak pěkně načatý. Několikrát jsem tak vrazil zas do cizího domu, vyplašil několik spáčů, ale vyrážoval jsem ven dřív, než se zmohli na odpor.

Nakonec na jednom baráku bylo velkým napsáno MUD, to asi aby Mud trefil domů. Vyrázil jsem tedy dveře a začal pátrat po truhle. Jak jsem ale poznal během pár okamžiků, nejen že tam nebyla žádná truhla, ale ani postel, židle, či cokoliv jiného. Buď to Mudovi vybílili, zatímco jsme si hráli, nebo mě tahal za nos.

Vrátil jsem se ke své roztomilé trojce, co mě tak láskyplně čekala. Baba se mezitím nějak dostala z háku a opět se zavěsila na panty. To jsem nějak nepobral, ale sundávat se mi ji už nechtělo. Tak jsem ji jen přidal pár železných ozdob skrz krk, aby pevněji visela a od té doby už ani hadr v hubě nepotřebovala.

Mud sebou stále cukal, ale k babě se už nevešel, na pantech bylo plno, tak musel zůstat na háku. Ptal jsem se ho na to zlato, ale on ze sebe už nedostal normální slovo, dokud jsem mu zase nevyhrábl hadr z huby. Pak to bylo o něco lepší, ale stejně jsem mu nic nerozuměl. Tak jsem se rozhodl, že to posunu na vyšší level a vykrojil jsem mu velkou díru na břichu. Vrazil jsem mu tam ruku, nahmátl střevo a vytáhl kus ven.

Mud na to čuměl jak z jara. Obtočil jsem jeho střevo kolem vojákovy krku a strašně jim to spolu slušelo, hrdličkám. Nebyl jsem si jist, jestli je nemám odříznout, ale Mud měl střeva nějaká masitá, tak jsem na to neměl žaludek.

Mud začal drmolit zase něco o tom zlatu, tak jsem se ho zeptal, jestli mě tam doprovodí. Jak tak ale visel za ta střeva, řekl jsem mu, že asi nejlepší bude, když si vezmu s sebou jen hlavu, že by stejně zbytek zůstal zcela jistě viset za ta střeva na babě u dveří.

To už měl asi chudák dost, tak jen skuhral a skuhral, až jsem si řekl, že takovou žvatlající hlavu nechci. Venku začalo být nějak rušno, tak jsem si řekl, že to balím. Ona totiž baba vylézala ven ze dveří a trčela tam jak husa na hnojišti.

Vytáhl jsem nůž, že to zakončím nějakým silnějším řezem, ale bylo mi jich najednou docela líto, tak jsem nůž zase schoval. Najednou se ozval nějaký řev zvenku, někdo prorazil skrz babu a vrazil dovnitř s mečem v ruce. Patrně jeden ze strážných, první vlašťovka. Jak byl rozjetý, uklouzl na tom bordelu, co se válel na zemi, a zabrzdil až o Muda. Tím se ovšem zamotal do jeho střev jak mucha do pavučiny. Mud byl vždy hodně vlezlý, ale takhle na blízko k němu asi ještě nikdo nebyl. Strážný zařval radostí a snažil se prosekát z těch chvostů ven. Při tom ovšem zkrátil Mudova masitá střeva a nejen je, tak jsem se rozhodl, že je tu nechám a půjdu radši na jinou párty. Začínalo to být docela silné kafe už i na mne.

Opatrně jsem odsunul babu a vyrazil ven. Tam ale stál už hlouček strážných a hnali se na mě. Jak jsem je viděl, zařval jsem tentokrát já, ukázal na babu a začal děsivě gestikulovat. To je tak zmátlo, že zastavili a začali se mnout po bradě. Využil jsem chvilky a vyrazil k bráně a pak dál k lesu. Mise skončila.

Už o nedlouho později jsem konečně zase stál před pánem. Jeho kouřové tělo se přede mnou vznášelo. Byl nadšený z mé mise jako malé mimi a sliboval mi hory doly za mé služby. Já ale chtěl jen jediné, změnit vizáž, aby mě v táboře už nepoznali. A potřeboval jsem taky nové oko. Proč ne celé nové tělo? Pán pokýval souhlasně hlavou, snad se i usmál a začal kouzlit. Kolem mě se objevila mlha a já se v ní ztratil.

Když jsem se opět probral, zjistil jsem, že jsem zpátky v táboře. Měl jsem vsutku nové tělo a i obě oči. Měl jsem dokonce i docela jiskru v nich. Co mi ale chybělo, bylo pár střev. Ke svému šoku jsem zjistil, že ležím na hranici, vedle leží bába a i starý voják, a kolem lidí rychle přikládají. Než jsem se vzpamatoval, už to doutnalo a pak vyšlehly plameny a mě teprve teď došlo, jak se mnou pán vyběhl. Pán byl občas zlomyslný, ale toto jsem vážně jako odměnu neočekával.

Poslední má myšlenka však byla, proč tu babu sundávali z pantů, když tam tak pěkně visela.